

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

NACRT

P.Z.E br.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
OPĆEG POREZNOG ZAKONA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, studeni 2010.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OPĆEG POREZNOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. alineji 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Opći porezni zakon („Narodne novine“, broj 147/08, u nastavku: OPZ) donesen je 2008. godine i stupio je na snagu 1. siječnja 2009. godine te od dana stupanja na snagu nije bilo njegovih izmjena i dopuna.

Imajući u vidu utjecaj globalne gospodarske krize na poduzetnike, u aktualnom trenutku javlja se potreba za što hitnijim poduzimanjem mjera koje će poreznim obveznicima, naročito podzeticima, omogućiti brže, efikasnije i jeftinije ispunjenje obveza, uključujući i obvezu podnošenja Poreznoj upravi prijave i izvješća o podacima potrebnima za oporezivanje sukladno zacrtanoj fiskalnoj politici.

U okviru mjera i radnji radi unapređenja poreznog sustava, Porezna uprava je tijekom proteklog razdoblja kao fakultativni izbor poreznim obveznicima pružila mogućnost pravovremenog izvršavanja većeg broja poreznih obveza putem Interneta te je postupno proširen broj usluga koje stoje na raspolaganju poreznim obveznicima. Tako je u okviru projekta pod nazivom ePorezna omogućeno poreznim obveznicima pravovremeno izvršavanje većeg broja poreznih obveza putem Interneta:

- podnošenje obrasca poreza na dodanu vrijednost (ePDV),
- podnošenje konačnog obračuna poreza na dodanu vrijednost (ePDV-K),
- podnošenje ID obrasca (eID),
- podnošenje prijave poreza na dobit (ePD),
- podnošenje obračuna spomeničke rente (eSR),
- podnošenje obračuna članarine turističke zajednice (eTZ).

Članak 63. OPZ-a koji propisuje oblik i sadržaj porezne prijave, izmijenjen je i dopunjen tako da za ciljani segment poreznih obveznika propisuje obvezu podnošenje obrazaca poreznih prijava i izvješća potrebnih za oporezivanje u elektroničkim obliku, što ujedno predstavlja najznačajniju promjenu odredbi OPZ-a. Tijekom 2010. godine donesene izmjene i dopune posebnih poreznih propisa o porezu na dobit i dohodak propisuju za srednje i velike poduzetnike u smislu odredaba Zakona o računovodstvu obvezu na podnošenje pojedinih elektroničkih poreznih prijava i izvješća elektroničkim putem. Izmjenama i dopunama članka 63. OPZ-a obveza podnošenja elektroničkih poreznih prijava i izvješća Poreznoj upravi elektroničkim putem:

- širi se na podnošenje svih poreznih prijava i izvješća koja podržava sustav ePorezna za srednje i velike poduzetnike i
- širi se na sve poduzetnike koji su obveznici poreza na dodanu vrijednost i imaju godišnju vrijednost isporuka dobara i obavljenih usluga (oporezive i izvozne isporuke) veću od 800.000,00 kuna.

Naročito je značajno proširenje obveze podnošenja elektroničkih poreznih prijava i izvješća Poreznoj upravi elektroničkim putem i na skupinu obveznika poreza na dodanu vrijednost čija godišnja vrijednost isporuka premašuje 800.000,00 kn jer zahvaća: znatno brojniju skupinu poreznih obveznika u odnosu na skupinu srednjih i velikih poduzetnika, te znatno veći broj poreznih obveznika koji se do sada nisu koristili sustavom ePorezne i mogućnostima slanja poreznih prijava i izvješća elektroničkim putem. Imajući u vidu navedeno, kao i procijenjeno povećano opterećenje na sustav ePorezne od 30.000 novih poreznih obveznika, odgađanje primjene odredbe o obveznom podnošenju elektroničkih poreznih prijava i izvješća za do 1. siječnja 2012. godine ostavlja više vremena poreznim obveznicima koji se do sada nisu koristili sustavom ePorezna na prilagodbu, a ujedno se i ostavlja više vremena sustavu ePorezna za možebitne preinake radi još bržeg i jednostavnijeg korištenja ovoga sustava.

Radi omogućavanja nadzora Porezne uprave nad pravovremenim izvršavanjem poreznih obveza, poduzetnici su dužni u propisanim rokovima podnositi Poreznoj upravi prijave i izvješća o podacima potrebnim za oporezivanje na propisanim obrascima. Omogućavanje podnošenja propisanih obrazaca prijave i izvješća Poreznoj upravi elektroničkim putem, korištenjem mogućnosti koje pruža informatička tehnologija daljinskog prijenosa podataka, predstavlja za poreznog obveznika smanjenje troškova na ime: papirnatih dokumentacije i radnih sati utrošenih na pripremanje iste te osobni dolazak u nadležnu Poreznu upravu radi predaje dokumentacije, odnosno na ime poštarine radi dostave dokumentacije Poreznoj upravi.

Sa stajališta Porezne uprave, podnošenje poreznih prijava elektroničkim putem omogućuje brži pristup podacima koji su bitni za utvrđivanje poreznih obveza, efikasniju provjeru pravovremenosti i točnosti ispunjavanja obveza od strane poreznih obveznika, bržu reakciju Porezne uprave ako porezni obveznik nepravovremeno ili nepotpuno iskazuje svoje obveze te racionalnije korištenje radnih sati službenih osoba Porezne uprave koje će veći dio radnih sati moći odvojiti na obavljanje kvalitativno složenijih i zahtjevnijih zadataka provjere pravovremenosti i pravilnosti u iskazivanju poreznih obveza.

Pri tome također vrijedi istaći da Organizacija za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) preporuča kao jednu od mjera unapređenja poreznog sustava upravo poticanje poreznih obveznika na korištenje elektroničkih poreznih prijava i drugih elektroničkih usluga pri ispunjavanju obveza u što većoj mjeri jer takav način komunikacije omogućava ekonomičnije i brže ispunjavanje obveza od strane poreznih obveznika te efikasnije postupanje Porezne uprave.

Dopunom i izmjenom odredbe članka 94. OPZ-a propisuju se: nastupanje zastoja zastare za vrijeme trajanja sudskih postupaka radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe, te se radi usklađivanja s odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine”, broj 35/05 i 41/08) predlaže izmjena prema kojoj se zastarjele kamate ne mogu naplatiti iz opterećene stvari.

Obzirom na stupanje na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine”, broj 91/10), kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima, također su propisane izmjene i dopune odredbi sadržanih u glavi VI. OPZ-a o vođenju ovršnog postupka, koje su izmjene i dopune potrebne radi usklađenja s odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

Također se uređuje postupanje s predmetima ako je započet postupak radi pljenidbe novčanih sredstva, ali isti nije dovršen, na način da se započeti, a nedovršeni

postupci dovrše po odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 147/08).

Izmjene i dopune odredaba sadržanih u glavi IX. OPZ-a, koje se odnose na razmjenu informacija između država članica Europske unije o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje, potrebne su radi potpunog usklađenja s Direktivom Vijeća 2003/48/EZ i Direktivom Vijeća 85/611/EEZ. Predmetnim izmjenama i dopunama odredaba OPZ-a preciznije se uređuju obveze Porezne uprave vezano za razmjenu informacija između država članica Europske unije o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje, te u pogledu sklapanja i primjene pet sporazuma o razmjeni informacija sklopljenih između Europske unije i Švicarske federacije, Republike San Marino, Andore, Lihtenštajna i Monaca, te s ovisnim i pridruženim područjem država članica (Anquila, Aruba, Britanski djevičanski otoci, Kajmanski otoci, Gibraltar, Guernsey, Isle of man, Jersey, Madeira, Montserrat, Nizozemsko otočje, Turski i Kaikos otoci). Preciznije i potpunije odredbe su u cijelosti usklađene s tekstom navedenih Direktiva, u skladu s potrebom usklađenja hrvatskog poreznog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije radi priprema Republike Hrvatske za punopravno članstvo u Europskoj uniji.

Obzirom na obvezatno podnošenje poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem, te obveze banaka i Financijske agencije u postupku ovrhe na novčanim sredstvima, potrebno je nadopuniti i izmijeniti odredbu članka 207. stavka 1. OPZ-a u pogledu opisa prekršaja.

Radi provedbe ovoga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona, potrebno je ugraditi odredbu kojom je ministru financija dano ovaštenje za donošenje pravilnika. Odredbe pravilnika detaljnije će odrediti porezne prijave i podatke koje porezni obveznici obvezno podnose elektroničkim putem te će detaljno razraditi način na koji će se obavljati komunikacija elektroničkim putem između poreznih obveznika i poreznog tijela.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati posebna sredstva u državnom proračunu.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Budući da se ovim Zakonom omogućuje poduzetnicima brže, jeftinije i efikasnije izvršavanje poreznih obveza korištenjem mogućnosti elektroničke komunikacije između poreznih obveznika i Porezne uprave, u skladu s zacrtanim ciljevima fiskalne politike radi gospodarskog oporavka i otklanjanja gospodarskih poremećaja i mjerama iz Programa gospodarskog oporavka, te se hrvatsko porezno zakonodavstvo usklađuje s propisima Europske unije, temeljem članka 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 6/02 - pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08), predlaže se da se ovaj Zakon donese po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OPĆEG POREZNOG ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

Prilaže se tekst Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Općeg poreznog zakona s obrazloženjem.

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Prilaže se tekst odredbi Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 147/08) koje se mijenjaju i dopunjuju.

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OPĆEG POREZNOG ZAKONA**

Članak 1.

U Općem poreznom zakonu („Narodne novine, broj 147/08) članak 63. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Ministar financija propisati će pravilnikom porezne prijave ili druge podatke potrebne za oporezivanje koje Poreznoj upravi obvezno podnose elektroničkim putem:

1. porezni obveznici koji su razvrstani u srednje ili velike poduzetnike u smislu odredaba Zakona o računovodstvu,

2. obveznici poreza na dodanu vrijednost čija je godišnja vrijednost isporuka dobara i obavljenih usluga (oporezive i izvozne isporuke) veća od 800.000,00 kuna, prema pokazateljima utvrđenima na zadnji dan poslovne godine koja prethodi poslovnoj godini za koju se sastavljaju porezne prijave ili drugi podaci potrebni za oporezivanje..”

Iza stavka 6. dodaju se stavci 7, 8. i 9. koji glase:

„(7) U elektroničkom obliku porezne prijave, koju porezni obveznici podnose elektroničkim putem, obvezno se navode podaci propisani zakonom i posebnim propisom za poreznu prijavu kada se podnosi na propisanom obrascu u papirnatom obliku. Ako se porezna prijava podnosi elektroničkim putem, na istovjetan način podnose se prilozi koji se obvezno prilažu uz poreznu prijavu i koji moraju biti istovjetni izvornim ispravama ili dokumentima. Porezne prijave dostavljene elektroničkim putem s naprednim elektroničkim potpisom smatrati će se vlastoručno potpisanim.

(8) Ministarstvo financija – Porezna uprava objavljuje na svojim web stranicama tehničke preduvjete za potrebe elektroničke komunikacije s Poreznom upravom, a porezni obveznici moraju osigurati ispunjenje objavljenih tehničkih preduvjeta potrebnih radi podnošenja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem. Ministarstvo financija - Porezna uprava osigurati će potrebnu programsku podršku (aplikativni softver) radi zaprimanja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem u Poreznoj upravi.

(9) Porezni obveznici kod podnošenja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem moraju koristiti kvalificirane poslovne certifikate koje je izdala ovlaštena pravna osoba registrirana za izdavanje certifikata i elektroničke sustave uspostavljene isključivo u svrhu prijenosa podataka. Na zahtjev poreznog tijela, porezni obveznik mora omogućiti pristup i preuzimanje dokumenata u elektroničkom obliku koji su pohranjeni na njegovom računalnom sustavu. „.

Članak 2.

Naslov iznad članka 77. mijenja se i glasi: »Neposredno rješavanje“.

U članku 77. riječi: „po skraćenom postupku“ brišu se, a riječ: „neposredno“ zamjenjuje se riječima: “bez provedbe ispitnog postupka“.

Članak 3.

U članku 94. iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Ako se radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče.“.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi. Međutim, zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može se namiriti ni iz opterećene stvari. „.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

Članak 4.

U članku 114. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Iznimno, ako se uplata odnosi na podmirenje duga za koji je upisan zalog ili hipoteka, uplatom se naplaćuju najprije kamate pa glavnica duga na koje se zalog ili hipoteka odnosi. Ako uplaćeni iznos nije dostatan za podmirenje svih vrsta poreza pod zalogom ili hipotekom, pojedine vrste poreza naplaćuju se na način propisan stavcima 2. i 3. ovoga članka. “.

Članak 5.

U članku 120. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Čelnik poreznog tijela može donijeti odluku o otpisu poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa koji je ostao nenaplaćen nakon proteka roka od četiri godine od nastupanja aposlutnog roka zastare prava na naplatu poreznog duga. Odluka o otpisu poreznog duga obvezno sadrži oznaku poreznog duga i razdoblje na koje se odnosi otpis.

(4) Ako porezni obveznik svojevolumno izvrši uplatu na ime poreznog duga nakon što je porezni dug otpisan radi zastare i nenaplativosti, porezno tijelo će ponovno evidentirati iznos poreznog duga. „.

Članak 6.

U članku 128. stavak 2. točka 3. briše se.

Članak 7.

U članku 137. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„ (3) Ako bi izvršenje naplate poreznog duga dovelo u pitanje osnovne životne potrebe dužnika odnosno ovršenika i članova njegova kućanstva porez se može iznimno, na njegov zahtjev, otpisati u cijelosti ili djelomice.

(4) O otpisu dospjeloga poreznog duga iz stavka 3. ovoga članka, na osnovi pisanog i obrazloženog zahtjeva dužnika odnosno ovršenika koji se podnosi poreznom tijelu nadležnom prema prebivalištu ili uobičajenom boravištu dužnika odnosno ovršenika, rješenjem odlučuje čelnik poreznog tijela. „.

Članak 8.

U članku 138. iza riječi „Ovršni zakon“ briše se točka i dodaju se riječi: „i Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. „.

Članak 9.

U članku 139. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Pljenidba je ovršna radnja koja se poduzima u postupku ovrhe kada su predmet pljenidbe:

1. novčana sredstva po svim računima i oročenim novčanim sredstvima,
2. tražbine ovršenika, osim nepljenjivih tražbina (članak 142. ovoga Zakona),
3. pljenidba vlasničkih i vjerovničkih vrijednosnih papira,
4. pljenidba tražbine na temelju udjela u kapitalu,
5. pljenidba pokretnina, osim onih koje se ne mogu plijeniti (članaka 147. ovoga Zakona),
6. pljenidba na imovinskim pravima. “.

Članak 10.

Naslov iznad članka 140. mijenja se i glasi: »Pljenidba novčanih sredstava ovršenika po računima«.

Članak 140. mijenja se i glasi:

„(1) Provedba ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika obavlja se dostavom osnove za plaćanje Financijskoj agenciji sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

(2) Osnovom za plaćanje u smislu ovoga Zakona smatra se: rješenje o ovrsi, rješenje o osiguranju i zadužnica.

(3) Osnove za plaćanje porezne obveze izvršavaju se prije svih drugih naloga. “.

Članak 11.

Članak 195. mijenja se i glasi:

„(1) Porezna uprava je tijelo nadležno za razmjenu informacija između država članica Europske unije (dalje u tekstu: država članica) o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje nerezidentima država članica, kao i za primjenu pet Sporazuma sklopljenih između Europske unije i Švicarske federacije, Republike San Marino, Andore, Lihtenštajna i Monaca (dalje u tekstu: treće države).

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se na svaki Sporazum koji će Republika Hrvatska sklopiti sa svakim ovisnim i pridruženim područjem država članica.”.

Članak 12.

Članak 196. mijenja se i glasi:

„(1) Cilj odredaba glave IX. ovoga Zakona je omogućiti da dohodak od štednje isplaćen u obliku kamata u Republici Hrvatskoj stvarnim korisnicima koji su fizičke osobe i

rezidenti u drugoj državi članici, bude stvarno oporezovan u skladu s zakonima države članice.

(2) Odredbe glave IX. ovoga Zakona primjenjivati će se na odgovarajući način na Sporazume iz članka 195. ovoga Zakona. “.

Članak 13.

Članak 197. mijenja se i glasi:

„Stvarni korisnik je fizička osoba koja je rezident druge države članice i kojoj je kamata isplaćena ili fizička osoba kojoj je isplata kamate osigurana, osim ako ta osoba ne pruži dokaz da kamata nije primljena ili da isplata nije osigurana u njegovu osobnu korist zbog jednog od slijedećih razloga:

1. smatra se isplatiteljem u smislu članka 199. ovoga Zakona;

2. djeluje za korist:

– pravne osobe,

– subjekta čija se dobit oporezuje prema načelima za oporezivanje trgovačkih društava,

– subjekta s kojim se postupa kao s investicijskim fondom, UCITS, ili,

– subjekta iz članka 200. ovoga Zakona. U tom slučaju fizička osoba koja prima kamatu ili kojoj je isplata osigurana mora gospodarskom subjektu koji isplaćuje kamatu priopćiti ime, prezime i adresu subjekta kome će kamata biti isplaćena, a on priopćava istu informaciju nadležnoj poreznoj upravi;

3. djeluje u ime druge fizičke osobe koja je stvarni korisnik, te isplatitelju kamate priopćava ime, prezime i adresu toga stvarnoga korisnika. Ako isplatitelj nema tu informaciju niti bilo koji drugi element temeljem kojeg bi identificirao stvarnog korisnika kamate, fizička osoba koja djeluje u njegovo ime smatrat će se stvarnim korisnikom.“.

Članak 14.

U članku 198. stavku 1. iza riječi: "identitet" dodaju se riječi: "i rezidentnost".

U stavku 2. točke 1. i 2. mijenjaju se i glase:

"1. za ugovorne odnose prije 1. siječnja 2004. godine, isplatitelj utvrđuje identitet i rezidentnost stvarnoga korisnika, koji se sastoji od njegova imena, prezimena i stalne adrese, koristeći se raspoloživim informacijama, a osobito informacijama stečenima sukladno odredbama Zakona o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma;

2. za ugovorne odnose sklopljene, ili transakcije izvršene u nedostatku ugovornih odnosa, na dan 1. siječnja 2004. godine ili nakon 1. siječnja 2004. godine isplatitelj utvrđuje identitet i rezidentnost stvarnoga korisnika, koji se sastoji od njegova imena, prezimena, stalne adrese i, ako postoji, poreznoga identifikacijskog broja koji mu je dodijelila država rezidentnosti.

Navedeni podaci utvrđuju se na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice koju predočuje stvarni korisnik. Ako se ti podaci ne pojavljuju na putovnici ili službenoj osobnoj iskaznici, adresa stalnog boravišta utvrđuje se na temelju bilo kojega drugoga dokumentiranog dokaza o identitetu koji predočuje stvarni korisnik. Ako se porezni identifikacijski broj ne pojavljuje na putovnici, službenoj osobnoj iskaznici ili bilo kojemu drugom dokumentiranom dokazu o identitetu, uključujući i potvrdu o rezidentnosti koju za porezne svrhe predočuje stvarni korisnik, identitet se nadopunjava pozivanjem na datum i mjesto rođenja stvarnoga korisnika koji se uzima iz putovnice ili službene osobne iskaznice.

Rezidentnost fizičke osobe čiji se identitet utvrđuje na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice, izdanih od države članice, a koje se izjašnjavaju kao rezidenti treće države, utvrđuje se temeljem porezne potvrde o rezidentnosti, koju izdaje nadležno tijelo treće države za koju se osoba izjasnila da je njihov rezident. Ako se takva potvrda ne predoči, država članica, koja je izdala putovnicu ili drugi službeni dokument identifikacije smatra se državom rezidentnosti."

Stavak 3. briše se.

Članak 15.

Članak 199. mijenja se i glasi:

„Isplatitelj je svaki gospodarski subjekt, sa ili bez pravne osobnosti, koji isplaćuje kamatu ili osigurava isplatu kamate za izravnu korist stvarnoga korisnika bez obzira da li je gospodarski subjekt ujedno i izravni dužnik kamate ili je samo subjekt koji je imenovan od strane dužnika ili stvarnog korisnika da isplati kamatu ili da osigura isplatu kamate. “.

Članak 16.

Naslov iznad članka 200. mijenja se i glasi: "Isplatitelj po primitku“.

Članak 200. mijenja se i glasi:

„(1) Svaki gospodarski subjekt sa sjedištem u državi članici kome je kamata isplaćena ili isplata osigurana za izravnu korist stvarnoga korisnika smatrati će se isplatiteljem po primitku za takvu isplatu.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je gospodarskom subjektu koji obavlja ili osigurava isplatu dostavljen službeni dokaz da se radi o primatelju:

1. pravnoj osobi, osim pravnih osoba iz stavka 8. ovoga članka ili
2. koji se oporezuje porezom na dobit prema načelima za oporezivanje trgovačkih društava ili
3. koji posluje kao investicijski fond UCITS.

(3) Svaki gospodarski subjekt koji isplaćuje kamatu ili osigurava isplatu osobi koja se u smislu stavka 1. ovoga članka smatra isplatiteljem po primitku, sa sjedištem u drugoj državi članici, dužan je svojoj poreznoj upravi priopćiti ime, prezime i adresu te osobe kao i ukupni iznos kamate koju isplaćuje ili osigurava isplatu. Porezna uprava će informaciju proslijediti nadležnom tijelu države članice u kojoj je ta osoba osnovana.

(4) Svaki gospodarski subjekt postupa u skladu s rokovima i postupcima iz članka 202. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Porezna uprava postupati će u skladu s rokovima i postupcima iz članka 203. ovoga Zakona.

(6) Svaka osoba koja se smatra isplatiteljem po primitku iz stavka 1. ovoga članka, može zatražiti da se s njom postupa kao s investicijskim fondom UCITS iz stavka 2. točke 3. ovoga članka pod uvjetom da hrvatskom gospodarskom subjektu koji mu obavlja ili osigurava isplatu dostavi službenu potvrdu izdanu od strane države članice u kojoj je osnovan.

(7) Svaka osoba koja se smatra isplatiateljem po primitku iz stavka 1. ovoga članka, sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, može zatražiti od Porezne uprave potvrdu da se s njom postupa kao s investicijskim fondom UCITS iz stavka 2. točke 3. ovoga članka. Porezna uprava će potvrdu, koja osigurava da će nadležno tijelo druge države članice s njom postupati kao s investicijskim fondom UCITS iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, izdati u roku od dva mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva.

(8) Pravne osobe koje se smatraju isplatiateljem po primitku iz ovoga članka su:

1. u Finskoj: avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag i kommanditbolag
2. u Švedskoj: handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB). "

Članak 17.

U članku 201. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Isplaćene kamate su:

1. kamate isplaćene u gotovini ili uplaćene na račun, vezano za tražbine svake vrste, bez obzira na to jesu li te tražbine osigurane zalogom i bez obzira na to nose li pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicima i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja u plaćanju ne smatraju se kamatom;

2. obračunate ili kapitalizirane kamate pri prodaji, reotkupu ili otplati tražbina iz točke 1. ovoga stavka;

3. dohodak od kamata koje su isplaćene izravno ili putem osoba iz članka 200. ovoga Zakona, a koje je raspodijelio:

- investicijski fond UCITS,

- subjekt koji koristi mogućnost da se s njim postupa kao s investicijskim fondom UCITS temeljem službene potvrde prema članku 200. stavku 6. ovoga Zakona,

- investicijski fond osnovan izvan Europske unije;

4. dohodak ostvaren pri prodaji, reotkupu ili otplati dionica ili udjela u određenim osobama i subjektima, od izravnih ili neizravnih ulaganja, putem određenih subjekata za zajednička ulaganja ili osoba, pod uvjetom da je više od 25% njihove imovine uloženo u tražbine iz točke 1. ovoga stavka:

- investicijski fond UCITS,

- osoba s kojom se postupa kao da je investicijski fond UCITS, i to temeljem potvrde iz članka 200. stavka 6. ovoga Zakona,

- investicijski fond osnovan izvan područja Europske unije.

Ovaj dohodak će se smatrati isplaćenom kamatom samo do granice koja odgovara dobitcima koji izravno ili neizravno potječu od isplaćene kamate iz točaka 1. i 2. ovoga stavka. "

U stavku 3. broj: „40“ zamjenjuje se brojem: „25“.

Stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(4) Ako su kamate iz stavka 1. ovoga članka isplaćene ili uplaćene na račun osobe iz članka 200. stavka 2. ovoga Zakona, i ako se ne koristi opcija iz članka 200. stavka 6. ovoga Zakona, smatrati će se da se radi o isplati u trenutku kada je ta osoba ostvarila primitak kamate.

(5) Isplatiatelj kamate iz stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka dužan je izvijestiti Poreznu upravu o ukupnoj obračunatoj kamati za razdoblje koje ne može biti dulje od jedne godine, čak i ako ne dođe do prodaje, reotkupa ili otplate tijekom toga razdoblja.

(6) Kamata iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka neće se smatrati isplaćenom kamatom u slučajevima kada je druga država članica koristila mogućnost izbora da se s isplaćenom kamatom postupa kao da se radi o kamati isplaćenju od investicijskog fonda UCITS ili drugih subjekata sa sjedištem na području te druge države članice, ako ulaganje u tražbine iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ne prelazi 15% njihove imovine.“.

Dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Postotak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka utvrđuje se u skladu s investicijskom politikom fonda UCITS odnosno u skladu s važećim zakonodavstvom i statutima investicijskih fondova i drugih subjekata, a u slučaju nepostojanja navedenoga, utvrđuje se prema aktualnom sastavu imovine. „.

Članak 18.

Članak 202. mijenja se i glasi:

„(1) Isplatitelji dostavljaju Poreznoj upravi do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu, elektroničkim putem ili na prenosivu mediju, sljedeće informacije:

1. naziv tvrtke (naziv financijske institucije) i adresu sjedišta ili mjesta poslovanja isplatitelja,
2. identitet i rezidentnost stvarnog korisnika u skladu s člankom 198. stavkom 2. ovoga Zakona,
3. broj računa stvarnoga korisnika ili, ako nije dostupan, opis tražbine na temelju kojeg se isplaćuje kamata, i
4. podatke koji se odnose na kamate isplaćene u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(2) U minimalnoj količini informacija o isplaćenim kamata o kojima izvješćuje isplatitelj pravi se razlika između sljedećih kategorija kamata:

1. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, iznos kamata isplaćenih u gotovini ili uplaćenih na račun,
2. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točaka 2. ili 4. ovoga Zakona, iznos kamata ili dohotka, ili u nedostatku istih, puni iznos prihoda od prodaje, reotkupa ili otplate,
3. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, iznos dohotka ili puni iznos distribuiranog dohotka od kamata,
4. u slučaju kamate u smislu članka 201. stavka 4. ovoga Zakona, iznos kamate koji se dodaje subjektima iz članka 200. stavka 1. ovoga Zakona koji ispunjavaju kriterije iz članka 196. i članka 197. ovoga Zakona (stvarni korisnici fizičke osobe rezidenti druge države članice),
5. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 5. ovoga Zakona iznos godišnje kamate. “.

Članak 19.

Članak 203. mijenja se i glasi:

„(1) Porezna uprava priopćava informacije iz članka 202. ovoga Zakona nadležnim vlastima druge države članice.

(2) Priopćavanje informacija je automatsko i odvija se jednom godišnje, u razdoblju od šest mjeseci nakon završetka kalendarske godine, za sve isplate kamata tijekom te kalendarske godine.“.

Članak 20.

Članak 204. mijenja se i glasi:

„(1) Obveza za prvu dostavu informacija o isplaćenim kamata na dohodak od štednje za hrvatske isplatitelje nastaje 30. ožujka u godini koja slijedi nakon godine prijema u članstvo EU.

(2) Porezna uprava će hrvatskim rezidentima kojima je ustegnut porez po odbitku na isplaćene kamate u drugoj državi članici, osigurati povrat obustavljenog poreza na način da će im odobriti uračunavanje poreza koji odgovara obustavljenom iznosu poreza po odbitku. Ako je iznos poreza po odbitku veći od iznosa poreza koji hrvatski rezident treba platiti prema domaćem zakonodavstvu, Porezna uprava će razliku obustavljenog poreza po odbitku vratiti stvarnom korisniku.

(3) Porezna uprava može umjesto uračunavanja obustavljenog poreza po odbitku vratiti obustavljeni porez po odbitku. Unutar trideset dana od dana primitka zahtjeva u skladu sa stavkom 4. ovoga članka Porezna uprava prenijeti će uplatu na porezni račun stvarnoga korisnika, obračunatu u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan prijensa.

(4) Uračunavanje ili povrat poreza po odbitku Porezna uprava izvršiti će samo onda ako stvarni korisnik, hrvatski rezident, dostavi potrebne dokumente iz kojih se može utvrditi njegov status i iznos obustavljenog poreza po odbitku.

(5) Ako je pored poreza po odbitku iz stavka 2. ovoga članka kamata koju je primio stvarni korisnik, hrvatski rezident, bila oporezovana bilo kojom drugom vrstom poreza po odbitku, Porezna uprava će tako plaćeni porez uračunati prije postupka iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Na zahtjev stvarnog korisnika hrvatskog rezidenta fizičke osobe, u razdoblju od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva, Porezna uprava će izdati potvrdu u svrhu neobustavljanja poreza po odbitku na isplaćene kamate u državama članicama. Potvrda vrijedi najviše tri godine, a sadrži:

- ime, prezime, adresu i porezni ili drugi identifikacijski broj, a u nedostatku istoga, datum i mjesto rođenja stvarnog korisnika,
- ime, prezime i adresu isplatitelja,
- broj bankarskog računa stvarnog korisnika, a u nedostatku istog instrument osiguranja.

(7) Tijekom prijelaznog razdoblja, domaće i međunarodne obveznice i druge prenosive dužničke vrijednosnice neće se smatrati tražbinom u smislu članka 201. stavka 1. ovoga Zakona ako su ispunjeni slijedeći uvjeti:

1. prenosive dužničke vrijednosnice koje su prvi put izdane prije 1. ožujka 2001. godine ili ako im je bio odobren originalni prospekt prije tog datuma od nadležnih tijela, ili od nadležnih tijela trećih država,
2. da nije bilo daljnjeg izdavanja takvih prenosivih dužničkih vrijednosnica na dan ili nakon 1. ožujka 2002. Ako se na dan ili nakon 1. ožujka 2002. godine izvrši daljnje izdanje gore navedenih prenosivih dužničkih vrijednosnica:

- ukupno izdanje navedenih vrijednosnica koje se sastoji od prvog i svih daljnjih izdanja, smatrat će se tražbinom u smislu članka 201. stavka 1. ovoga Zakona, ako su izdane od strane države ili s njom povezanih subjekata koji djeluje kao javno tijelo ili čija je uloga priznata međunarodnim ugovorom iz Privitka,

- samo daljnje izdanje gore navedenih prenosivih dužničkih vrijednosnica u smislu članka 201. stavka 1. ovoga Zakona ako ih izdaje bilo koji drugi izdavatelj koji se ne nalazi u gore navedenom Privitku,

3. prenosive dužničke vrijednosnice ako sadrže gross-up klauzulu i klauzulu ranijeg reokupa,

4. isplatelj iz članka 200. ovoga Zakona sa sjedištem u državi članici koja primjenjuje porez po odbitku iz članka 204. stavka 2. ovoga Zakona i da isplaćuje kamatu ili osigurava isplatu kamate za izravnu korist stvarnog korisnika rezidenta druge države članice.

Prenosivi vrijednosni papiri su papiri koji se mogu prenositi sa jednog vjerovnika na drugog bez odobrenja dužnika.“

Članak 21.

U članku 206. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Prekršajni postupak u prvom stupnju vodi i rješenje o prekršaju donosi vijeće za prekršajni postupak nadležnog područnog ureda Porezne uprave.

(3) Ministar financija, na prijedlog ravnatelja Porezne uprave, može imenovati više vijeća za prekršajni postupak u područnim uredima. „

Iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4.,5., 6. i 7. koji glase:

„(4) Vijeće za prekršajni postupak ima predsjednika i dva člana koje na prijedlog ravnatelja Porezne uprave imenuje ministar financija.

(5) Predsjednik vijeća za prekršajni postupak predsjedava i rukovodi radom vijeća.

(6) Za predsjednika vijeća za prekršajni postupak može se imenovati osoba koja je diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

(7) Vijeće za prekršajni postupak može ovlastiti člana vijeća za vođenje postupka i donošenje odluka tijekom postupka, osim donošenja odluke o prekršaju. “

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 8. i 9.

Članak 22.

U članku 207. stavak 1. iza točke 21. dodaje se nova točka 22. koja glasi:

“tko ne podnese poreznu prijavu ili druge podatke potrebne za oporezivanje elektroničkim putem iako je to bio obvezan učiniti (članak 63. stavak 6.). “

Dosadašnja točka 33. mijenja se i glasi:

„banka i Financijska agencija, svaka u okviru svojih obveza, ako ne postupe u skladu s člankom 140. ovoga Zakona“.

Dosadašnje točke 22. do 33. postaju točke 23. do 34.

Članak 23.

Ovlašćuje se ministar financija da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnikom propiše vrste poreznih prijava i podataka bitnih za oporezivanje koje se obvezno podnose Poreznoj upravi elektroničkim putem u elektroničkom obliku te uvjete i način ostvarivanja elektroničkog prijenosa podataka i komunikacije elektroničkim putem s Poreznom upravom.“.

Članak 24.

U svim odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 147/08.) riječ: „punomoćnik“ u bilo kojem rodu, broju i padežu, zamjenjuje se riječi: „opunomoćenik“ u odgovarajućem rodu, broju i padežu, a riječi: „tijelo javne vlasti“ u bilo kojem rodu, broju i padežu, zamjenjuje se riječima: „javnoopravno tijelo“ u odgovarajućem rodu, broju i padežu.

Članak 25.

Postupci pljenidbe novčanih sredstva ovršenika po računima započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 147/08).

Članak 26.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim:

- članka 1. ovoga Zakona i članka 22. ovoga Zakona u dijelu u kojem se u članku 207. stavak 1. iza točke 21. dodaje nova točka 22., koji stupaju na snagu 1. siječnja 2012. godine,
- članaka 11. do 20. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu na dan prijema Republike Hrvatske u Europsku uniju.

OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBI

Članak 1. – članak 63. OPZ-a propisuje oblik i sadržaj porezne prijave. Do izmjena i dopuna propisanih ovim Zakonom, porezni obveznici, osim neposrednom predajom porezne prijave na propisanom obrascu nadležnom poreznom tijelu ili dostavom putem pošte, imali su i fakultativnu mogućnost predaje pojedinih poreznih prijava (npr. prijave poreza na dobit i prijave poreza na dodanu vrijednost) elektroničkim putem. U skladu s odredbama posebnih poreznih propisa o porezu na dobit i dohodak, od dana 1. siječnja 2011. godine srednji i veliki poduzetnici obvezni su podnositi Poreznoj upravi pojedine elektroničke obrasce prijave i izvješća, a izmjenom članka 63. stavka 6. OPZ-a ova obveza se za navedenu skupinu poduzetnika od 1. siječnja 2012. godine proširuje i na podnošenje elektroničkim putem svih ostalih poreznih prijava i izvješća koje podržava sustav e-Porezna (npr. elektronički obrasci: poreza na dodanu vrijednost - ePDV, konačnog obračuna poreza na dodanu vrijednost - ePDV-K, obračuna spomeničke rente - eSR, obračuna članarine turističke zajednice – eTZ). Uz to, izmjenom stavka 6. propisuje se da od 1. siječnja 2012. godine svi obveznici poreza na dodanu vrijednost čija godišnja vrijednost isporuka premašuje 800,000,00 kn moraju podnositi Poreznoj upravi elektroničkim putem porezne prijave i druge podatke potrebne za oporezivanje. Na ovaj način bi obveza podnošenja elektroničkih obrazaca bila proširena na znatno šiti krug poreznog obveznika, čime bi se bitno pojačali već opisani pozitivni učinci koji se očekuju od uvođenja obveze elektroničkih obrazaca u tuzemni sustav (smanjenje troškova poreznog obveznika koji proizlaze uslijed podnošenja u pisanom obliku te veći stupanj efikasnosti Porezne uprave). U stavku 7. propisuje se obvezni sadržaj poreznih prijava koje se podnose elektroničkim prijenosom podataka, te da iste porezni obveznik mora potpisati naprednim elektroničkim potpisom koji je po svojoj pravnoj snazi izjednačen s vlastoručnim potpisom poreznog obveznika, kao i da se obvezni priloži uz porezne prijave podnose Poreznoj upravi na isti način kao i sama prijava, tj. elektroničkim putem. U stavku 8. utvrđuje se obveza poreznih obveznika da sa svoje strane osiguraju tehničke preduvjete potrebne za elektroničku komunikaciju, kao što su: računalo, radna memorija minimalno 128 MB (preporučuje se 256 MB ili više), raspoloživi diskovni prostor 300 MB (minimalno), CD-ROM jedinica, jedan slobodan USB ili serijski port, operativni sustav: Windows 98SE, Windows ME, Windows 2000 (minimalno SP2) i Windows XP (minimalno SP1), Internet Explorer (minimalno verzija 5.5. SP2), grafika s minimalno 256 boja, minimalna rezolucija 800x600, Acrobat Reader (minimalno verzija 6.0.2. CE), JAVA 1.3.1 (ili viša verzija - preporuka 1.4.2), pristup Internetu, Internet preglednik i elektronički certifikat. Potrebni tehnički preduvjeti koje porezni obveznici trebaju ispuniti za podnošenje poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem objavljivati će se na službenim web stranicama Porezne uprave: www.porezna-uprava.hr, što omogućava pravovremeno upoznavanje poreznih obveznika sa svim relevantnim informacijama te unapređivanje sustava elektroničke komunikacije usporedo s napretkom informatičke tehnologije. Ministarstvo financija - Porezna uprava obvezna je osigurati potrebnu programsku podršku (aplikativni softver) radi zaprimanja poreznih prijava i drugih podataka elektroničkim putem Poreznoj upravi koji porezni obveznici mogu preuzeti s navedenih web stranica Porezne uprave ili s instalacijskog CD-a kojeg mogu dobiti besplatno u svakoj ispostavi Porezne uprave. U stavku 9. propisuje se obveza poreznog obveznika na pribavljanje kvalificiranog poslovnog certifikata izdanog od ovlaštene pravne osobe registrirane za izdavanje certifikata, što omogućuje nespornu identifikaciju poreznog obveznika prilikom elektroničke komunikacije s Poreznom upravom. Ako to zahtijeva Porezna uprava, porezni obveznik mora omogućiti ovlaštenoj službenoj osobi Porezne uprave da putem njegovog računala pristupi i preuzme elektroničku poreznu prijavu ili druge podatke za koje postoji obveza podnošenja elektroničkim prijenosom podataka.

Članak 2. – ovom izmjenom članka 77. OPZ-a izvršeno je usklađenje s odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

Članak 3. - ovom odredbom nadopunjena je odredba članka 94. OPZ-a o nastupanju zastare u slučaju kada stranka zatraži otpis duga s osnove zastare, a pred sudom se radi naplate tražbine vodi ili se vodio postupak podnošenjem tužbe (npr. pobijanje pravnih radnji dužnika, utvrđivanje bračne stečevine) na način da propisuje zastoje zastare za vrijeme trajanja tog postupka. Izmjena članka 94. stavka 8. OPZ-a izvršena je radi usklađenja s odredbama Zakona o obveznim odnosima.

Članak 4. – imajući u vidu iskustva vezano za primjenu odredbe članka 114. OPZ-a, predmetnom izmjenom i dopunom se propisuje postupanje poreznog tijela kad naplaćuje porezni dug za koji je upisan zalog ili hipoteka.

Članak 5. – ovom odredbom nadopunjava se članak 120. OPZ-a na način da se temeljem odluke čelnika poreznog tijela može otpisati porezni dug koji se nije mogao naplatiti niti nakon protoka četiri godine od nastupanja apsolutne zastare prava na njegovu naplatu. Odluka o otpisu mora obvezno sadržavati: oznaku poreznog duga i razdoblje na koje se odnosi otpis. Nadalje se predviđa mogućnost da nakon izvršenog otpisa porezni obveznik svojevrijem izvrši uplatu otpisanog poreznog duga, u kojem slučaju je poreznom tijelu dopušteno evidentirati iznos poreznog duga.

Članak 6. - ovom izmjenom predlaže se brisanje kao suvišne točke 3. stavka 2. članka 128. OPZ-a kojom je propisano da je nagodba sklopljena pred poreznim tijelom ovršna isprava.

Članak 7. – predloženim izmjenama članka 137. OPZ-a nomotehnički preciznije utvrđuje se ovlaštenik na podnošenje zahtjeva za otpis poreznog duga na način da je kao podnositelj zahtjeva definiran dužnik odnosno ovršenik, što znači da za vođenje postupka po zahtjevu za otpisom poreznog duga nije nužna prethodna provedba ovršnog postupka.

Članak 8. – ovom odredbom nadopunjuje se članak 138. OPZ-a na način da se u postupcima ovrhe primjenjuju i odredbe Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koji je objavljen u „Narodnim novinama“, broj 91. od 23. srpnja 2010. godine.

Članak 9. – radi usklađenja s odredbama Ovršnog zakona i Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ovom odredbom nadopunjuje se članak 139. OPZ-a te se provođenje pljenidbe određuje obzirom na predmet pljenidbe.

Članak 10. – radi usklađenja s odredbama Ovršnog zakona i Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ovom odredbom mijenja se članak 140. OPZ-a te se propisuje: način provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika, utvrđuje se osnova za plaćanje porezne obveze te pravo prvenstva u izvršavanju ovih osnova u odnosu na ostale naloge.

Članak 11. – članak 12. - radi usklađenja s Direktivom 2003/48/ EZ mijenjaju se članak 195. i članak 196. OPZ-a. Izmjenom članka 195. OPZ-a preciznije se određuje obveza Porezne uprave u pogledu sklapanja i primjene pet sporazuma o razmjeni informacija sklopljenih između Europske unije i Švicarske federacije, Republike San Marino, Andore, Lihtenštajna i Monaca, te s ovisnim i pridruženim područjem država članica (Anquila, Aruba, Britanski djevičanski otoci, Kajmanski otoci, Gibraltar, Guernsey, Isle of man, Jersey, Madeira, Montserrat, Nizozemsko otočje, Turski i Kaikos otoci.). Svi navedeni sporazumi trebaju biti sklopljeni i na snazi sa svim relevantnim

ovisnim ili pridruženim područjima do datuma pristupanja u Europsku uniju. Izmjenom članka 196. OPZ-a preciznije se određuje primjena načela uzajamnosti prilikom oporezivanja dohotka od štednje isplaćenog u obliku kamata u Republici Hrvatskoj stvarnim korisnicima koji su fizičke osobe i za porezne svrhe rezidenti u drugoj državi članici ili ovisnim i pridruženim područjima država članica.

Članak 13. – članak 17. - radi usklađenja s Direktivom 85/611/EEZ mijenjaju se članak 197. i članak 198. OPZ-a. Izmjenom članka 197. OPZ-a preciznije se propisuje pojam stvarnog korisnika te je definicija stvarnog korisnika u potpunosti usklađena s navedenom Direktivom. Izmjenom članka 198. OPZ-a preciznije se propisuju podaci pomoću kojih isplatiatelj može utvrditi identitet i rezidentnost stvarnog korisnika, te je brisan stavak 3. koji je obvezivao stvarnog korisnika na prevođenje službene dokumentacije na hrvatski jezik. Izmjenom članka 199. OPZ-a definicija isplatiatelja kamata u potpunosti je usklađena s navedenom Direktivom, na način da se propisuje da se isplatiateljem kamata smatra svaki gospodarski subjekt sa ili bez pravne osobnosti, koji isplaćuje kamate ili osigurava isplatu kamata za izravnu korist stvarnoga korisnika bez obzira da je li gospodarski subjekt ujedno i izravni dužnik kamate ili je samo subjekt koji je imenovan od strane dužnika ili stvarnog korisnika da isplati kamatu ili da osigura isplatu kamate. Radi potpunog usklađenja s navedenom Direktivom, izmjenom članka 200. OPZ-a preciznije je propisano tko se smatra isplatiateljem po primitku, zatim koje obveze ima isplatiatelj po primitku u pogledu dostavljanja informacija o isplaćenim kamatama te izuzeća od primjene odredbe članka 200. OPZ-a. Radi usklađenja s navedenom Direktivom, izmjenom članka 201. OPZ-a jasnije i potpunije se definira što se smatra isplaćenom kamatom za potrebe razmjene informacija.

Članak 18. – izmjenom članka 202. OPZ-a propisuje se način i rok do kojeg je isplatiatelj kamata po primitku dužan dostaviti informacije Poreznoj upravi, te se preciznije propisuje sadržaj dostavljenih informacija. Obzirom na mogućnosti koje pruža informatička tehnologija, propisuje se obveza isplatiatelja da Poreznoj upravi dostavlja podatke elektroničkim putem ili na prenosivu mediju.

Članak 19. - izmjenom članka 203. OPZ-a precizno se propisuje koje tijelo je nadležno za priopćavanje informacija te rokovi za automatsko priopćavanje informacija.

Članak 20. – izmjenom članka 204. OPZ-a jasnije i detaljnije se propisuje obveza prve dostave informacija o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje temeljem Direktive 2003/48/EZ za hrvatske isplatiatelje, zatim postupak raspodjele poreznih prihoda između država članica u prijelaznom razdoblju te obveze Porezne uprave kod obustavljenog poreza po odbitku. Također je definicija prenosivih dužničkih vrijednosnih papira u potpunosti usklađena s navedenom Direktivom.

Članak 21. – radi usklađenja s odredbama Prekršajnog zakona ovom odredbom mijenja se i nadopunjuje članak 206. OPZ-a te se preciznije uređuje tko vodi prekršajni postupak u prvom stupnju i donosi odluku o poreznom prekršaju.

Članak 22. – ovom odredbom nadopunjena je odredba članka 207. stavka 1. OPZ-a te se propisuje da prekršaj čini onaj tko ne podnese poreznu prijavu ili druge podatke potrebne za oporezivanje elektroničkim putem iako je to bio obavezan učiniti, te banka i Financijska agencija, svaka u okviru svojih obveza, ako ne postupe u skladu s člankom 140. OPZ-a.

Članak 23. – ministru financija dano je ovaštenje za donošenje pravilnika te je utvrđen rok za njegovo donošenje. Ministar financija će pravilnikom detaljnije propisati porezne prijave i podatke koji će se obvezno podnositi elektroničkim putem te način na

koji će se obavljati elektronička komunikacija između poreznih obveznika i poreznog tijela, obzirom na raspoložive tehnološke mogućnosti Porezne uprave.

Članak 24. – radi pojmovnog usklađenja s nazivljem kojeg je usvojio Zakon o općem upravnom postupku, riječ punomoćnik zamjenjuje se s riječju opunomoćenik, a riječi tijelo javne vlasti riječima javnopravno tijelo.

Članak 25. – ovom odredbom propisuje se postupanje poreznih tijela u postupcima pljenidbe novčanih sredstva ovršenika po računima koji nisu dovršeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona na način da će isti biti dovršeni prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 147/08).

Članak 26. – ovim člankom određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona. Radi postupnog prilagođavanja poreznih obveznika i Porezne uprave zahtjevima elektroničke komunikacije te uspostavu što kvalitetnije i efikasnije podrške poreznih obveznika, propisuje se stupanje na snagu odredbe članka 1. ovoga Zakona od dana 1. siječnja 2012. godine. Odredbe ovoga Zakona kojima se mijenjaju ili dopunjavaju odredbe koje se odnose na razmjenu informacija između država članica Europske unije o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje, stupaju na snagu na dan prijema Republike Hrvatske u Europsku uniju.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU**Oblik i sadržaj porezne prijave****Članak 63.**

(1) Porezna prijava podnosi se na obrascu. Oblik i sadržaj obrasca porezne prijave utvrđuje se posebnim zakonom ili provedbenim propisom donesenim na temelju zakona. Ako je propisano, porezni obveznik u poreznoj prijavi porez obračunava sam (obračunska prijava).

(2) Podaci u poreznoj prijavi moraju biti točni i istiniti.

(3) Poreznoj prijavi mora se priložiti dokumentacija u skladu s poreznim propisima.

(4) Tko raspolaže dokumentacijom iz stavka 3. ovoga članka, dužan ju je izdati poreznom obvezniku na njegov zahtjev.

(5) Obrazac za poreznu prijavu može sadržavati i pitanja potrebna za nadopunu osnova za oporezivanje i za statističke svrhe.

(6) Radi pojednostavljenja postupka oporezivanja ministar financija može propisati da se porezne prijave ili drugi podaci potrebni za oporezivanje mogu podnijeti ili dostaviti na nosačima podataka ili daljinskim prijenosom.

Skraćeni postupak**Članak 77.**

Porezno tijelo može po skraćenom postupku riješiti stvar neposredno:

1. ako je porezni obveznik u poreznoj prijavi naveo činjenice ili podnio dokaze na podlozi kojih se utvrđuje stanje stvari, ili ako se to stanje može utvrditi na podlozi općepoznatih činjenica ili činjenica koje su poreznom tijelu poznate;

2. ako se stanje stvari može utvrditi na temelju podataka iz službenih evidencija kojima porezno tijelo raspolaže, a nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njezinih prava odnosno pravnih interesa.

Zastara**Članak 94.**

(1) Pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe, te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći.

(2) Pravo poreznog tijela na pokretanje prekršajnog postupka zastarijeva kad proteknu tri godine od počinjenja prekršaja.

(3) Zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate.

(4) Zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove ovrhe.

(5) Zastara prava na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik stekao pravo na povrat.

(6) U vrijeme zastare računa se i vrijeme koje je proteklo u korist prednika poreznog obveznika.

(7) Zastara prava na naplatu tražbine po osnovi poreza, kamata i troškova ne nastupa ako je tražbina osigurana založnim pravom ili hipotekom koji su upisani u javnu knjigu. U tom slučaju tražbina će se naplatiti iz opterećenih stvari.

(8) Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, na poreznu zastaru primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima.

Redoslijed plaćanja

Članak 114.

(1) Ako porezni obveznik duguje poreze, kamate i troškove ovrhe iz uplaćenog iznosa, najprije se naplaćuju kamate i troškovi ovrhe, a nakon toga glavni porezni dug.

(2) Ako porezni obveznik duguje više vrsta poreza, a uplaćeni iznos nije dostatan za plaćanje ukupnoga poreznog duga, tada se pojedine vrste poreza naplaćuju po redoslijedu njihova dospijeca.

(3) Kod iznosa koji dospijevaju istodobno redoslijed naplate određuje porezno tijelo.

(4) Ako porezni obveznik izvrši uplatu obveze iz koje se ne može sa sigurnošću utvrditi vrsta obveze koja se plaća, porezno tijelo će s tom uplatom postupiti na način propisan u stavcima 1. do 3. ovoga članka.

Prodaja ili otpis poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa

Članak 120.

(1) Osim u slučajevima utvrđenima ovim Zakonom, Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog ministra financija donijeti odluku o prodaji ili otpisu poreznog duga iz porezno-dužničkog odnosa.

(2) U postupku preustroja stečajnog dužnika ministar financija ovlašten je raspolagati pravima poreznog tijela iz porezno-dužničkog odnosa.

Ovršna i vjerodostojna isprava

Članak 128.

(1) Ovrha se provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave.

(2) Ovršne isprave iz stavka 1. ovoga članka jesu:
1. rješenje o utvrđivanju poreza,

2. obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza,

3. nagodba sklopljena pred poreznim tijelom.

(3) Vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. ovoga članka jest knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela.

Otpis dospjelog poreznog duga

Članak 137.

(1) Tražbina s osnove poreza koja se ne može naplatiti ni u postupku ovrhe, otpisuje se kao nenaplativa:

1. ako je ovršenik umro, a nije ostavio pokretnina ni nekretnina iz kojih se može naplatiti dug po osnovi poreza,

2. ako postoji pravomoćno rješenje o zaključenju stečajnog postupka nad pravnom osobom, a ne postoji osiguranje duga po osnovi poreznog jamstva.

(2) Ako protiv odgovorne osobe u pravnoj osobi iz stavka 1. točke 2. ovoga članka bude podnesen zahtjev za plaćanje sukladno članku 26. ovoga Zakona te s osnove pogodavanja vjerovniku, tražbina poreznog tijela od ovršenika će se ponovno evidentirati.

(3) Ako bi izvršenje naplate poreznog duga dovelo u pitanje osnovne životne potrebe ovršenika i članova njegova kućanstva, porez se može iznimno, na zahtjev poreznog obveznika, otpisati u cijelosti ili djelomice.

(4) O otpisu dospjelog poreznog duga iz stavka 3. ovoga članka, na osnovi pisanog i obrazloženog prijedloga ovršenika koji se podnosi poreznom tijelu nadležnom prema prebivalištu ili uobičajenom boravištu ovršenika, rješenjem odlučuje čelnik poreznog tijela.

Primjena drugih zakona

Članak 138.

Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, na ovrhu se primjenjuje Ovršni zakon.

Predmet ovrhe

Članak 139.

(1) Ovrha se može provesti na novčanoj tražbini ovršenika, pokretninama, drugim imovinskim odnosno materijalnim pravima, te na nekretninama.

(2) Radi osiguranja naplate poreza, u postupku ovrhe može se upisati zalog i/ili hipoteka na pokretninama i/ili nekretninama ovršenika.

Pljenidba novčanih sredstava na žiroračunima i drugim računima

Članak 140.

(1) Pljenidba novčanih sredstava ovršenika kod banke provodi se dostavom rješenja o ovrsi kojim se nalaže banci kod koje ovršenik ima račun za redovno

poslovanje koji je odredio kao račun na kojem će se izvršavati nalozi za plaćanje zakonskih obveza i javnih prihoda (glavni račun) da novčani iznos za koji je ovrha određena prenese ovrhovoditelju s toga računa te, po potrebi, sa svih ovršenikovih kunskih i deviznih računa koji se vode u toj banci.

(2) Ako na računima iz stavka 1. ovog članka ne bude dovoljno sredstava za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine, banka će prenijeti ovrhovoditelju novčani iznos sa svih računa ovršenika koje ima kod drugih banaka, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Druge banke kod kojih se vode ovršenikovi računi dužne su, na zahtjev banke kod koje se vodi ovršenikov glavni račun iz stavka 1. ovog članka, obavijestiti tu banku o sredstvima na računima koje one vode.

(4) Rješenje o ovrsi s nalogom za plaćanje porezne obveze banka izvršava sa žiroračuna i drugih računa prije svih drugih naloga.

Stvarna nadležnost i područje primjene

Članak 195.

(1) Porezna uprava je tijelo nadležno za razmjenu informacija između država članica Europskih zajednica (dalje u tekstu: država članica) o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje temeljem Direktive 2003/48/ EZ.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se na ovisna i na pridružena područja država članica.

Svrha razmjene informacija

Članak 196.

Cilj ovih odredbi jest omogućiti da dohodak od štednje isplaćen u obliku kamata od jedne države članice stvarnim korisnicima, koji su fizičke osobe i rezidenti druge države članice, bude stvarno oporezovan u skladu sa zakonima države članice u kojoj su ti stvarni korisnici rezidenti.

Stvarni korisnik

Članak 197.

(1) Stvarni korisnik jest fizička osoba koja je rezident druge države članice i kojoj je kamata isplaćena ili fizička osoba kojoj je isplata kamate osigurana, osim ako ta osoba ne pruži dokaz da kamata nije isplaćena ili da isplata nije osigurana u njezinu korist, to jest ako:

1. djeluje kao isplatitelj
2. djeluje u korist:
 - pravne osobe
 - subjekta čija se dobit oporezuje prema načelima za oporezivanje trgovačkih društava
 - subjekta koji se tretira kao investicijski fond u skladu s Direktivom 85/611/EEZ ili
 - subjekta iz članka 200. ovoga Zakona koji priopćava svoje ime, prezime i adresu onome gospodarskom subjektu koji isplaćuje kamatu, a taj gospodarski subjekt priopćava istu informaciju nadležnim vlastima države članice u kojoj ima sjedište

3. djeluje u ime druge fizičke osobe koja je stvarni korisnik te isplatitelju priopćava ime, prezime i adresu toga stvarnoga korisnika.

Utvrđivanje identiteta i rezidentnosti stvarnoga korisnika

Članak 198.

(1) Isplatitelj će poduzeti određene mjere kako bi se utvrdio identitet stvarnoga korisnika u skladu sa stavkom 2. ovoga članka ako je fizička osoba kojoj je kamata isplaćena ili kojoj je isplata kamate osigurana zastupnik stvarnoga korisnika. Ako isplatitelj nema informacije kako bi identificirao stvarnoga korisnika, stvarnim korisnikom smatrat će se navedeni zastupnik.

(2) Isplatitelj utvrđuje identitet stvarnoga korisnika ovisno o tome kada su ugovoreni odnosi između isplatitelja i primatelja kamata, i to:

1. za ugovorne odnose sklopljene prije 1. siječnja 2004. i druge transakcije s naglaskom na isplatu kamate isplatitelj utvrđuje identitet stvarnoga korisnika, koji se sastoji od njegova imena, prezimena i adrese, koristeći se raspoloživim informacijama,

2. za ugovorne odnose sklopljene, ili transakcije izvršene u nedostatku ugovornih odnosa, na dan 1. siječnja 2004. ili nakon 1. siječnja 2004. isplatitelj utvrđuje identitet stvarnoga korisnika, koji se sastoji od njegova imena, prezimena, adrese i, ako postoji, poreznoga identifikacijskog broja koji mu je dodijelila država rezidentnosti.

Navedeni podaci utvrđuju se na temelju putovnice ili službene osobne iskaznice koju predočuje stvarni korisnik. Ako se ti podaci ne pojavljuju na putovnici ili službenoj osobnoj iskaznici, adresa prebivališta ili boravišta utvrđuje se na temelju bilo kojega drugoga dokumentiranog dokaza o identitetu koji predočuje stvarni korisnik, sa službenim hrvatskim prijevodom u prilogu. Ako se porezni identifikacijski broj ne pojavljuje na putovnici, službenoj osobnoj iskaznici ili bilo kojemu drugom dokumentiranom dokazu o identitetu, uključujući i potvrdu o rezidentnosti koju za porezne svrhe predočuje stvarni korisnik, identitet se nadopunjava pozivanjem na datum i mjesto rođenja stvarnoga korisnika koji se uzima iz putovnice ili službene osobne iskaznice.

(3) Isplatitelj utvrđuje rezidentnost stvarnoga korisnika prema adresi prebivališta ili ako se ona ne zna, onda prema adresi boravišta. Ako putovnica ili službena osobna iskaznica stvarnoga korisnika, izdana od države članice, ne sadrži njegovu adresu prebivališta odnosno boravišta ili se on izjasni kao rezident treće države, rezidentnost se utvrđuje na temelju potvrde o rezidentnosti, sa službenim hrvatskim prijevodom u prilogu. Ako se ne predoči potvrda, država članica koja je izdala putovnicu ili drugi službeni dokument identifikacije smatra se državom rezidentnosti.

Isplatitelj

Članak 199.

Isplatitelj je svaki gospodarski subjekt, sa ili bez pravne osobnosti, koji isplaćuje kamate ili osigurava isplatu kamata za izravnu korist stvarnoga korisnika, koji ima sjedište u drugoj državi članici Europske zajednice.

Obveze isplatitelja

Članak 200.

(1) Gospodarski subjekt koji isplaćuje kamate ili osigurava isplatu kamata za izravnu korist stvarnoga korisnika sa sjedištem u drugoj državi članici, dužan je dostaviti informacije iz članka 198. ovoga Zakona nadležnoj Poreznoj upravi najkasnije do 31. ožujka tekuće godine za proteklu godinu, elektroničkim putem ili na prenosivu mediju, i to ime, prezime i adresu stvarnoga korisnika te ukupan iznos isplaćenih ili osiguranih isplata kamata za stvarnoga korisnika, osim:

1. ako je moguće potvrditi da je stvarni korisnik pravna osoba, ili
2. ako se oporezuje porezom na dobit u državi članici u kojoj mu je sjedište, ili
3. ako djeluje kao investicijski fond u skladu s Direktivom 85/611/EEZ ili odabire mogućnost da se s njim postupa kao s investicijskim fondom, što dokazuje potvrdom izdanom od nadležne vlasti države članice u kojoj ima sjedište.

(2) U smislu ovoga članka, pravne osobe koje se izuzimaju jesu:

1. u Finskoj: avoin yhtiö (Ay) i kommandiittiyhtio (Ky)/öppet bolag i kommanditbolag
2. u Švedskoj: handelsbolag (HB) i kommanditbolag (KB).

Isplaćena kamata

Članak 201.

(1) U smislu ovoga članka, isplaćene kamate jesu :

1. kamate isplaćene u gotovini ili uplaćene na račun, vezano za tražbine svake vrste, bez obzira na to jesu li te tražbine osigurane zalogom i bez obzira na to nose li pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicima i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja u plaćanju ne smatraju se kamatom,
2. obračunane ili kapitalizirane kamate pri prodaji, reotkupu ili otplati tražbina iz točke 1. ovoga stavka,
3. kamate isplaćene od investicijskog fonda u skladu s Direktivom 85/611/EEZ ili subjekta koji se tretira kao investicijski fond temeljem potvrde iz članka 200. ovoga Zakona, ili od zajedničkog investicijskog fonda sa sjedištem izvan područja Europske zajednice neizravno preko subjekta iz članka 200. ovoga Zakona,
4. dohodak ostvaren pri prodaji, reotkupu ili otplati dionica ili udjela u investicijskom fondu u skladu s Direktivom 85/611/EEZ ili subjekta koji se tretira kao investicijski fond temeljem potvrde iz članka 200. ovoga Zakona ili u zajednički investicijski fond sa sjedištem izvan područja Europske zajednice, ako ulaže izravno ili neizravno, pomoću investicijskog fonda ili zajedničkoga investicijskog fonda sa sjedištem izvan područja Europske zajednice, više od 40% njihove imovine u tražbine iz točke 1. ovoga stavka. Ovaj dohodak će se tretirati kao ostvarena kamata samo do granice koja odgovara dobitcima koji izravno ili neizravno potječu od isplaćene kamate navedene u točkama 1. i 2. ovoga stavka.

(2) Ako isplatitelj ne posjeduje informacije iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka vezano za udio dohotka koji potječe od isplaćenih kamata, isplaćenom kamatom se smatra ukupan iznos dohotka.

(3) Ako isplatitelj ne posjeduje informacije vezano uz omjer imovine uložene u tražbine ili u dionice ili udjele kako je određeno u stavku 1. točki 4. ovoga članka, smatra se da je taj postotak iznad 40%. Ako isplatitelj ne može utvrditi iznos dohotka koji je stvarni korisnik realizirao, smatra se da iznos dohotka odgovara prihodima od prodaje, reotkupa ili otplate dionica ili udjela.

(4) Porezna uprava može zahtijevati od isplatitelja da kamatu iz stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka prikaže kao isplaćenu kamatu za razdoblje koje ne može biti dulje od jedne godine, čak i ako ne dođe do prodaje, reotkupa ili otplate tijekom toga razdoblja.

(5) Postotak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka utvrđuje se u skladu s investicijskom politikom fonda koja se utvrđuje u skladu sa Zakonom o investicijskim fondovima i statutom investicijskog fonda, a u slučaju nepostojanja navedenog, utvrđuje se prema aktualnom sastavu imovine.

(6) Postotak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka i stavka 3. ovoga članka iznositi će 25% od 1. siječnja 2011.

Informacije o kojima izvještava isplatitelj

Članak 202.

(1) Isplatitelji dostavljaju Poreznoj upravi do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu, elektroničkim putem ili na prenosivu mediju (ili poštom), sljedeće informacije:

1. naziv tvrtke (naziv financijske institucije) i adresu sjedišta ili mjesta poslovanja isplatitelja,

2. ime i prezime stvarnoga korisnika (primatelja), mjesto njegova stalnog boravišta, a ako je ono nepoznato, mjesto njegova prebivališta. Ako je mjesto prebivališta ili stalnog boravišta nepoznato, smatra se da je mjesto prebivališta stvarnoga korisnika u državi članici koja mu je izdala putovnicu, osobnu iskaznicu ili neki drugi identifikacijski dokument; odnosno porezni broj koji je izdala država članica u kojoj je stvarni korisnik rezident, a u nedostatku tih podataka kao mjesto prebivališta uzima se mjesto rođenja,

3. broj računa stvarnoga korisnika ili, ako nije dostupan, opis tražbine na temelju kojeg se isplaćuje kamata, i

4. podatke koji se odnose na kamate isplaćene u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(2) U minimalnoj količini informacija o isplaćenim kamatama o kojima izvještuje isplatitelj pravi se razlika između sljedećih kategorija kamata:

1. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, iznos kamata isplaćenih u gotovini ili uplaćenih na račun,

2. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga Zakona, iznos kamata ili dohotka iz tih stavaka, ili u nedostatku istih, puni iznos prihoda od prodaje, reotkupa ili otplate;

3. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 201. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, iznos dohotka iz tog stavka ili puni iznos distribuiranog dohotka od kamata;

4. u slučaju kamata isplaćenih u smislu članka 200. stavka 1. točke 3. iznos godišnje kamate.

Automatska razmjena informacija

Članak 203.

(1) Nadležna vlast države članice isplatitelja priopćava informacije iz članka 202. ovoga Zakona nadležnim vlastima države članice u kojoj je stvarni korisnik rezident.

(2) Priopćavanje informacija je automatsko i odvija se barem jednom godišnje, u razdoblju od šest mjeseci nakon završetka kalendarske godine u državi članici isplatitelja, za sve isplate kamata tijekom te godine.

Prijelazno razdoblje

Članak 204.

(1) Obveza za prvu dostavu informacija o isplaćenim kamatama na dohodak od štednje temeljem Direktive 2003/48/EZ za hrvatske isplatitelje nastaje 30. ožujka u godini koja slijedi nakon godine prijema u članstvo EU.

(2) Države članice koje temeljem Direktive 2003/48/EZ u prijelaznom razdoblju ne razmjenjuju informacije nego ubiru porez po odbitku na isplaćene kamate dužne su 75% prihoda od ubranog poreza prenijeti državi članici čiji je stvarni korisnik rezident.

(3) Nadležno porezno tijelo otvoriti će euro-račun za primanje uplata poreza po odbitku od država članica koje ubiru porez po odbitku hrvatskim rezidentima.

(4) Porezna uprava svojim će rezidentima osigurati povrat obustavljenog poreza po odbitku u smislu stavka 2. ovoga članka na način da će im odobriti uračunavanje poreza koji odgovara obustavljenom iznosu poreza po odbitku. Ako je iznos poreza po odbitku veći od iznosa poreza koji hrvatski rezident treba platiti prema domaćem zakonodavstvu, Porezna uprava će razliku obustavljenog poreza po odbitku vratiti stvarnom korisniku.

(5) Porezna uprava može umjesto uračunavanja obustavljenog poreza po odbitku vratiti obustavljeni porez po odbitku. Unutar trideset dana od dana primitka uplate Porezna uprava prenijeti će tu uplatu na porezni račun stvarnoga korisnika, obračunanu u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan prijenosa.

(6) Uračunavanje ili povrat poreza po odbitku Porezna uprava će izvršiti samo onda ako stvarni korisnik, hrvatski rezident, dostavi potrebne dokumente za identificiranje sebe kao stvarnoga korisnika.

(7) Obveznice i druge prenosive zadužnice neće se smatrati zadužnicama u smislu članka 201. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona ako je njihovo prvo izdanje bilo prije 1. ožujka 2001. ili ako im je bio odobren originalni prospekt prije toga datuma od Komisije državnih financijskih institucija ili od nadležnih vlasti države članice ili treće države, te ako im nije dopušteno daljnje izdavanje takvih prenosivih vrijednosnih papira poslije 1. ožujka 2002.

(8) Ako se prijelazno razdoblje zakonski produži, sljedeće prenosive zadužnice neće se smatrati zadužnicama u smislu članka 201. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona:

1. ako sadrže gross-up klauzulu i klauzulu ranijeg reotkupa, te
2. ako isplatitelj ima sjedište u državi članici koja primjenjuje porez po odbitku i isplaćuje kamate ili osigurava isplatu kamata za neposrednu korist stvarnoga korisnika rezidenta u drugoj državi članici.

Porezni prekršaj

Članak 206.

(1) Porezni prekršaj je povreda poreznog propisa koja je kao prekršaj propisana ovim Zakonom i posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza.

(2) Prekršajni postupak u prvom stupnju vodi i rješenje o prekršaju donosi ovlašteni službenik nadležnog poreznog tijela.

(3) Ovlaštenog službenika za vođenje prekršajnog postupka i donošenje rješenja o prekršaju imenuje ministar financija.

(4) O žalbi na rješenje doneseno u prvostupanjskom prekršajnom postupku rješava Visoki prekršajni sud.

(5) Na prekršajni postupak koji vodi porezno tijelo primjenjuju se odredbe Prekršajnog zakona.

Novčane kazne za porezne prekršaje

Članak 207.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se:

1. tko ne obračuna ili ne obračuna točno ili ne uplati ili ne uplati pravodobno ili ne podnese prijavu poreza po odbitku (članak 27.),
2. tko knjiženja i druga evidentiranja u poslovnim knjigama ne obavlja potpuno ili točno ili pravodobno ili uredno (članak 56. stavak 1.),
3. tko evidencije o dnevnom gotovinskom prometu ne vodi na mjestu na kojem se ti primici ostvaruju ili ne osigurava dostupnost evidencija poreznom tijelu (članak 56. stavak 5.),
4. tko poslovne knjige i druge evidencije ne vodi sukladno načinu oporezivanja ili tko pri vođenju poslovnih knjiga ili drugih evidencija na nosačima podataka ne osigura raspoložive, čitljive i sustavne podatke (članak 56. stavak 7.),
5. tko poslovne knjige i druge evidencije ne vodi prema temeljnim načelima urednog knjigovodstva (članak 56. stavak 8.),
6. tko poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom ne čuva na mjestu propisanom zakonom (članak 56. stavak 9.),
7. tko na početku poslovanja i krajem svake poslovne godine ne popiše svu imovinu i obveze (članak 56. stavak 13.),
8. tko ne popiše imovinu i obveze pri promjenama cijena dobara ili kod statusnih promjena ili prestanka obavljanja djelatnosti ili kod otvaranja postupka stečaja ili likvidacije (članak 56. stavak 14.),
9. tko poslovne knjige, druge evidencije i knjigovodstvene isprave ne čuva u rokovima propisanim zakonom (članak 56. stavak 16.),
10. tko ne uruči ispis elektronički vođenih poslovnih knjiga, evidencija i izvješća, ili ne omogući pristup i nadzor podataka elektronički vođenih poslovnih knjiga, evidencija i izvješća, ili ne omogući pristup i nadzor računalnog ili drugog elektroničkog sustava i baza podataka, odnosno tko ne osigura podatke na propisani način, ili ne osigura odgovarajuću zaštitu, tajnost i cjelovitost podataka, ili ne osigura čuvanje podataka u elektroničkom obliku, pristup podacima, čitljivost originalnih podataka, njihovo pravilno spremanje i čuvanje na propisani način (članak 57.),
11. tko na zahtjev poreznog tijela ne stavi na raspolaganje dokumentaciju o elektroničkom sustavu korištenom za vođenje poslovnih knjiga, evidencija i izvješća na propisani način (članak 57. stavak 6.),
12. tko ne prijavi činjenice bitne za utvrđivanje njegove porezne obveze u zakonskom roku (članak 58. stavak 1.),
13. tko ne prijavi činjenicu stjecanja većinskog udjela ili činjenicu da je u sustavu povezanih društava, u propisanom roku (članak 58. stavak 2.),
14. trgovačko društvo koje ne prijavi činjenicu promjene većinskog vlasnika u propisanom roku (članak 58. stavak 3.),

15. porezni obveznik koji odbije sudjelovati u poreznom postupku (članak 59. i članak 60.),
16. tko ne dostavi poreznom tijelu podatke o osobi i ovlašteniku za koje vodi račun, čuva ili kao zalog uzima vrijednosti ili ustupa pretinac (članak 61.),
17. tko ne podnese poreznu prijavu na poziv poreznog tijela (članak 62. stavak 2.),
18. porezni obveznik koji ne podnese poreznu prijavu poreznom tijelu u propisanom roku (članak 62. stavak 4.),
19. tko u poreznoj prijavi iskaže netočne ili neistinite podatke (članak 63. stavak 2.),
20. tko uz poreznu prijavu ne priloži dokumentaciju sukladno poreznim propisima (članak 63. stavak 3.),
21. tko ne izda poreznom obvezniku dokumentaciju potrebnu za poreznu prijavu (članak 63. stavak 4.),
22. porezni obveznik koji se ne odazove na poziv poreznog tijela (članak 68.),
23. tko na zahtjev poreznog tijela ne dostavi podatke potrebne za utvrđivanje porezne obveze, provedbu ovrhe i mjera osiguranja (članak 69. stavak 1.),
24. tko se ne odazove na poziv poreznog tijela radi davanja obavijesti usmeno na službenom mjestu poreznog tijela (članak 69. stavak 4.),
25. tko na traženje poreznog tijela ne dostavi obavijest u pisanom obliku ili obavijest ne dostavi pravovremeno (članak 69. stavak 7.),
26. tko ne predoči poslovne knjige, evidencije, poslovnu dokumentaciju i druge isprave na zahtjev poreznog tijela (članak 71. stavak 1.),
27. tko ometa očevid (članak 73. stavak 1.),
28. banka koja ne dostavi Poreznoj upravi u zakonom propisanom roku ili na njezin zahtjev podatke o prometu kunskih i deviznih računa pravnih osoba, fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost obrta, slobodnih zanimanja i građana (članak 101.),
29. tko ne dopusti obavljanje poreznog nadzora (članak 104. stavak 1.),
30. porezni obveznik koji ne omogući obavljanje poreznog nadzora ovlaštenoj osobi za provođenje nadzora na njezin zahtjev (članak 108. stavak 4.),
31. tko ne sudjeluje u utvrđivanju činjeničnog stanja bitnog za njegovo oporezivanje na način da ne da obavijesti i ne predoči poslovnu dokumentaciju na zahtjev poreznog tijela, ne imenuje osobu koja će to raditi u njegovo ime ili ne omogući preuzimanje i cjelovitu reprodukciju podataka u elektroničkom obliku te njihovu dostupnost za cijelo vrijeme trajanja poreznog nadzora (članak 109. stavci 1., 2. i 3.),
32. ovršenik koji na zahtjev poreznog tijela ne da podatke ili da netočne i nepotpune podatke o svojoj imovini i dohotku (članak 127.),
33. banka koja ne doznači novčana sredstva zatečena na računu ovršenika ili ne doznači novčana sredstva koja su prispjela na račun ovršenika za vrijeme trajanja ovrhe (članak 140. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. točaka 1. do 33. ovoga članka.